

|| जय रात्ता जी ||

प्रगति संध्या

गुन्हेगारीचा कर्दनकाळ

Tread Mark

संपादक : लक्ष्मणराव पाटोळे

वर्ष : १३ अंक : १० सोमवार दि. १७ मार्च २०२५ ते रविवार दि. २३ मार्च २०२५ पाने : ८ किंमत : ५/- रुपये

www.crimesandhya.com महाराष्ट्रातील ३४ जिल्ह्यांत वितरीत होणारे साप्ताहीक crimesandhyavasai@gmail.com

ठाणे ■ पालघर ■ मुंबई ■ जळगाव ■ नाशिक ■ धुळे ■ बिठ ■ परभणी ■ पुणे ■ संभाजीनगर ■ लातूर ■ धारशिंग ■ सोलापूर ■ नांदेड

|| माता वारोंडार्दी प्रसन्न ||

आयुष्याची 'रिल' दारच्या व्यसनामुळे वाया गेली मुलाला ठार मारून वडिलांनी आत्महत्या केली

जळगाव / क्राईम रिपोर्टर

दारुडा माणूस हा केवळ समाजासाठीच नव्हे, तर कुटुंबासाठी सुद्धा तापदायक ठरलेला असतो. कारण दारुच्या नशेत घरी गेलून तमाशा करणे, वाहेर कुणाशी तरी भांडणे करून ती ली फलकी घरी आणणे, कुटुंबातील लोकांना त्रास देणे, दारुच्यावर घरातील लोकांना शिवायांग तरेचे मारहाण करणे. यामुळे अशा दारुच्या माणसाला कुटुंबातील लोकाही वैतागलेले असतात. शेवटी रक्ताचे नाते असले तरी रोज रोज किती त्रास सहन करणार माणसाच्या सहनशीलतेलाही अंत असतो. अशा वेळी जेव्हा सहनशीलता संपते तेंव्हा माणूस नाईलाजाने टोकाचा निर्णय घेते त्यातूनच पुढे कुटुंब उद्घवस्त होते. विशेष म्हणजे जी हुशार माणसे असतात. ज्याच्या अंगी चांगली कला असते अशी माणसे जेव्हा दारुच्या आहारी जातात, तेंव्हा त्यांच्यातला चांगुलपणा माणुसकी आणि कुटुंबप्रती असलेली जावादारी सारे काही संपलेले असते. जळगाव जिल्हातील एरंडोलमध्ये राहणारे विडुल पाटील हे लक्ष्यातून निरूप झालेले भाजी सैनिक होते, निवृत्ती नंतरचे जीवन गावी सुखासाधानाने घालवावे हीच त्यांची इच्छा होती, पण त्यांच्या या इच्छेवर त्यांच्या दारुच्या मुलाने पाणी फेरले आणि त्यानंतर कुटुंबात असेकाही घडले कि संपूर्ण कुटुंब उद्घवस्त झाले. विडुल पाटील यांचा मुलगा चांगला रील मास्टर होता तो उक्कृष्ट रिल्स बनवायचा रीलसच्या माध्यमातून त्याने पैसा आणि प्रसिद्धी मिळवली. पण दारुच्या व्यसनात सर्व काही गमवायाची वेळ आली. दारुच्या नशेत तो कुटुंबाला इतका त्रास द्याया कि त्याच्या भीतीने आई वडील आणि पत्नी कधी कधी नातेवाईकांकडे जावून रहायचे त्यामुळे विडुल पाटील खरेले होते, अस्वस्थ झाले होते. अखेर या त्रासातून कुटुंबाला वाचण्यासाठी त्यांनी टोकाचा निर्णय घेतला त्यांनी २ लाखांची सुपारी देवून दारुच्या विकिंगी हत्या घडवून अणली. पण मुलाच्या हत्येच्या पापाचा भार वृद्ध बाप किती काल सहन करणार? अखेर त्यांनी आत्महत्या केली. मात्र मृत्युपूर्वी लिहेल्या सुसाईड नोटमध्ये त्यांनी आपणच आपल्या मुलाच्या हत्येची सुपारी दिल्याची कबुली दिली. या घटनेमुळे संपूर्ण रंडोले तालुका हादरून गेला आहे.

पीयाय निलेश गायकवाड
जळगाव जिल्हातील एरंडोल या तालुक्याच्या ठिकाणी वृद्धावन नार वरिसरात विवाहित विकीहा त्याची पत्नी शितल, आई संगिता आणि वडील विडुल सधाराम पाटील असांसह रहात होता. पाच महिन्यापूर्वी विकीहा त्याची पत्नी शितलच्या बाळाचा बाप झाला. रिल्सच्या माध्यमातून मिळणारी कर्माई आणि सेवानिवृत्त सैनिक असेलेल्या वडीलांची पैन्शन अशा दुहेरी कर्माईच्या बळावर त्यांचा परिवार सुखाने सुखाने सुरु होता. एकंदरीत सर्वकाही सुझीत सुरु असतांना त्याला मध्याप्राशन करण्याचे व्यसन मोठ्या प्रमाणात ...पान २ वर

'जेवून घे...' म्हटले हाच गुन्हा ठरला भावाने मोठ्या भावाचा गळा चिरला

नागपूर/ क्राईम रिपोर्टर

काही लोक इक्तक उद्दृत असतात कि वडीलधान्या माणसाने त्यांना चांगले सांगितले तरी राग येतो आणि गगाच्या भरात त्यांच्या हातून काहीही घडते. नागपूर जिल्ह्यातील कल्याण यातून भावाने केवळ जेवण करून घे इक्केच म्हटले त्याचा लाहान भावाला इतका राग आला कि त्याने मोठ्या भावाला शिवायांग लोकांनी इतके चेतनेत नव्हते आणि गगाच्या भरात त्यांने विळीने गळा चिरलन मोठ्या भावाची हत्या केली. या प्रकरणी पोलिसांनी आरोपीला अटक केली आहे. दरम्यान मोठा मुलगा मृत्युमुखी ...पान २ वर

पहिल्या पतीरी संबंध त्याला नाही पटले दुसऱ्या पतीने अखेर पत्नीचे मुंडके छाटले

नालासोपारा/ क्राईम रिपोर्टर

पहिल्या नव्याला सोनून एखादी बार्थ जेव्हा दुसरे लग्न करते तेंव्हा तिने पहिल्या पतीरी असलेले संबंध तोडून टाकायचे असतात. पण काही महिला एकाच वेळी पहिल्या आणि दुसऱ्या पतीरीही संबंध ठेवतात, पण हे थोकादायक असते. यातून दुसऱ्या पतीरीचा मनात सुडाची भावना निर्माण होते आणि मग त्याच्या हातून काहीही घूर शकते. मुंडई-अहमदाबाद महामार्गवरील विरार फाटा येथे गुरुगारी एका बोगत अनेकांची महिलेचे शीर सापडले होते. मात्र तिच्या दूरदेवजवळ सापडलेल्या परसुळुळे अवध्या २ दिवसात पोलिसांनी या हत्या प्रकरणाचा पदर्दाकाश केला. मयत महिला ही पूर्वी बावालाना होती. ती विवाही होती. तिचा पती कोलकत्यात राहतो असे असतानाही तिने नालासोपायातील हरीश इप्सरी याच्याशी विवाह केला त्याच्या पासून तिला २२ वर्षांचा मुलगा आहे. मात्र हरीश बोरेवर संसार करीत असतानाही ती पहिल्या नव्याकडे कोलकत्याला जावून रहयची हे हरीशाला मान्य नव्हते आणि आतातर ती हरीशच्या मुलाल घेऊन कोलकत्याला जाणार होती. त्यावरून दोघांमध्ये वाद झाला आणि याचावातून हरीशने तिची हत्या केली व तुझी आई कोलकत्याला गेली असे मुलाला सांगितले. पण पोलिसांनी या संपूर्ण प्रकरणाचा पदर्दाकाश केला.

मुंडई अहमदाबाद महामार्गवरील विराच्या अविवाचारी अंद्रेश यांची दिली आहे. गुरुवारी मीजे टोके येथील विराच फाट्याकडे जाणाऱ्या रोडवरील पिरंगुडा दर्याच्या पुढे एका बोगीतील पिशवीत महिलेचे मुंडके गुरुगारी संथाकाळच्या सुमारास आढळल्याने खडकल उडाली होती. २४ तासात ओळख घटवून या महिलेच्या हात्येचे गूढ उकलवायत गुरुहे शाखेच्या युनिट तीनच्या पोलिसांना यश मिळाले आहे. अरोपी पतीने पुढेरेमारी पत्नीची निर्दृष्टीणे हत्या केली आहे. या आरोपीला तपास व चौकीसाठी मांडवी पोलिसांच्या ताव्यात देणार असल्याची महिली मिळाली. तसेच आरोपीने महिलेचे उकलत करून कल्पना नालासोपायाच्या रेहमत नारा. येथील रोनक अपार्टमेंटमध्ये राहत असल्याची महिली मिळाली. तसेच आरोपीने हत्या करून कल्पना महिलेचा मृतदेह गोपीत भरून दुकाकीवरून ...पान २ वर

पत्नीचे वाणे पतीला चांगलेप टोपले दारच्या नरोत तिला दगडानेच ठेवले

इहाण/ क्राईम रिपोर्टर

आदिवासी पाडाचावर राहणाऱ्या लोकांना प्रामुख्याने दारुच्य व्यसन असते. अगदी महिलाही दारु घितात. त्याच्या नरोत तिला दगडाने आहेत. कासा पोलीस ठाण्याच्या हड्डीतील धापीपाडा येथे अशाच एका घटनेत दारुच्या नशेत पती-पत्नीमध्ये वाद झाला. हा वाद इतका वाढाला कि चिडलेल्या पतीने दगडाने ठेवले आहेत. कासा पोलीस ठाण्याच्या हड्डीतील धापीपाडा येथे अशाच एका घटनेत दारुच्या नशेत पती-पत्नीमध्ये वाद झाला. हा वाद इतका वाढाला कि चिडलेल्या पतीने दगडाने ठेवले आहेत.

पतीने पत्नीची दगडाने ठेवून हत्या केली वाढाला येथे अशाच एका घटनेत दारुच्या नशेत पती-पत्नीमध्ये वाद झाला. हा वाद इतका वाढाला कि चिडलेल्या पतीने दगडाने ठेवले आहेत. कासा पोलीस ठाण्याच्या हड्डीतील धापीपाडा येथे अशाच एका घटनेत दारुच्या नशेत पती-पत्नीमध्ये वाद झाला. हा वाद इतका वाढाला कि चिडलेल्या पतीने दगडाने ठेवले आहेत.

पतीने पत्नीची दगडाने ठेवून हत्या केली वाढाला येथे अशाच एका घटनेत दारुच्या नशेत पती-पत्नीमध्ये वाद झाला. हा वाद इतका वाढाला कि चिडलेल्या पतीने दगडाने ठेवले आहेत.

पतीने पत्नीची दगडाने ठेवून हत्या केली वाढाला येथे अशाच एका घटनेत दारुच्या नशेत पती-पत्नीमध्ये वाद झाला. हा वाद इतका वाढाला कि चिडलेल्या पतीने दगडाने ठेवले आहेत.

पतीने पत्नीची दगडाने ठेवून हत्या केली वाढाला येथे अशाच एका घटनेत दारुच्या नशेत पती-पत्नीमध्ये वाद झाला. हा वाद इतका वाढाला कि चिडलेल्या पतीने दगडाने ठेवले आहेत.

पतीने पत्नीची दगडाने ठेवून हत्या केली वाढाला येथे अशाच एका घटनेत दारुच्या नशेत पती-पत्नीमध्ये वाद झाला. हा वाद इतका वाढाला कि चिडलेल्या पतीने दगडाने ठेवले आहेत.

पतीने पत्नीची दगडाने ठेवून हत्या केली वाढाला येथे अशाच एका घटनेत दारुच्या नशेत पती-पत्नीमध्ये वाद झाला. ह

जवून ध म्हटल हाथ गुन्हा ठरला .
डला, तर त्याचा खन करणारा धाकटा तरुंगात केला. त्व

पडला, तर याचा खुलू करणारा याकटा उम्माता करा. त्यानुष्ठ पदोंघांना जन्म देणाऱ्या आईची अत्यंत केविलवाणी स्थिती झाली आहे. आईने थोरल्या मुलासोबत जेवन केले आणि घराबाहेर गप्पा करीत बसली. तेवढ्यात लहान मुलगा घरी आला. त्याला मोठ्या भावाने उशिरा येण्याचे कारण विचारले. त्याने उलटसुलट उत्तर देऊन टाळाटाळ केली. त्यामुळे भावाने रागावले आणि पटकन जेवन करून झोपण्यास सांगितले. त्यामुळे चिडलेल्या भावाने मोठ्या भावाशी वाद घातला आणि घरातून विळा आणुन आईसमोरच त्याचा गळा चिरला. पोटचा मुलगा क्षणार्धात रक्ताच्या थारोळ्यात पडून दिसल्यामुळे आईने हंबरडा फोडला आणि मदतीसाठी शेजांयांनी धाव घेतली. मात्र, तोपर्यंत गंभीर जखमी युवकाने प्राण सोडला होता. अखेर पोटच्या तरुण मुलाच्या आईच्या डोळ्यासमोरच श्वास थांबला. ही थराक घटना कळमना पोलीस ठाण्याच्या हृदीत मंगळवारी रात्री घडली. राजू कुंभलाल यादव (३०) असे मृताचे नाव आहे. या प्रकरणी पोलिसांनी आईच्या तक्रारीवरून मुलगा विजय यादव (२३) याच्यावर हत्येचा गुन्ह दाखल केला आहे. गुलशननगर येथील रहिवासी रमा यादव (६०) यांनी तीन मुले आणि एक मुलगी आहे. मुलगी शेजारीच राहाते. राजू हा मजुरीकरायचा तर राजेश कळमना बाजारात मिरची व्यापाच्याकडे काम करतो. विजय हा वस्तीत फिरून टवाळक्या करतो. मंगळवारी रात्री सर्वजन घरी होते. आई जेवन करून नातीसोबत गप्पा मारत होती. राजू हा सुध्दा जेवन करून बसला होता. त्याच वेळी विजय घरी आला. राजूने त्याला जेवन करून घे, असे म्हटले. यावरून त्याने राजूला शिवीगाळ केली. अचानक तो सुडाने पेटला. मोठ मोठ्याने ओरडून तो शिवीगाळ करीत होता. यावरूनच दोन भावात वाद पेटला. वाद विकोपाला जाताच विजयने स्वयंपाक घरातून विळा आणला आणि राजूच्या छाती आणि डोक्यावर वार करून त्याला रक्तबंबाळ केले. आईने आरडा ओरड केली तर नातीनही राजूला मेयेरे रुग्णालयात नेले असता डॉक्टरांनी मृत घोषित केले. माहिती मिळताचाच कळमना पोलिसांचे पथक मेयो रूग्णालयात पोहोचले. कुटुंबीयांचे जबाबद नोंदवून तक्रारीवरून आरोपीविरुद्ध गुन्हा दाखल केला. काही वेळातच आरोपी विजयला अटक केली. त्याला न्यायालयात उपस्थित करण्यात आले. शवविच्छेदनानंतर पार्थिव कुटुंबीयांच्या स्वाधीन करण्यात आले. या हत्याकांडानंतर नातोवाईकांकी घरी गर्दी झाली. रमा या धाय मोकलून रडत होत्या. त्यांचा मोठा मुलगा मृत पावला तर लहान मुलगा कारागृहात जाणारा होता. रमा यांना शेजारी राहणाऱ्या मुलीने स्वतःच्या घरी नेले. या घटनेमुळे परिसरात हळहळ व्यक्त केल्या जात आहे.

आयुष्याचा 'रिल' दारूच्या व्यसनामुळे ...

जडले. त्यामुळ मुरु झाली त्याच्या परिवाराची अधिगती. हत्तेश उपविकी विडुल पाटील हा इंस्टग्राम या सोशल मिडिया प्लॉटफॉर्म वरील रिलस्टार होता. त्याचे असंख्य चाहते होते. रिल्सच्या माध्यमातून त्याला मोठ्या प्रमाणात प्रसिद्धी मिळत होती. रिल्सच्या माध्यमातून तो महिन्याला जवळपास ३० ते ३५ हजार रुपयांची कमाई देखील करत होता. अवघा २४ वर्ष वयाचा विकी रिल्सच्या माध्यमातून चांगली कमाई करत होता. कामधंदा न करता कपीच वयात केवळ रिल्सच्या माध्यमातून लक्ष्मी प्राप्ती होत असल्यामुळे तो व्यसनाच्या आणि रागाच्या आहारी गेला. अल्लू वयात त्याला दारु पिण्याचे व्यसन जडले. मद्यप्राशन केल्यानंतर तो आपल्या जन्मदात्या पित्याला मारहाण देखील करत असे. घरातील सर्वच सदस्य त्याच्या शिवीगाळ आणि मारहाणीच्या त्रासाला वैतागले होते. एंडोल येथील रहिवासी सेवानिवृत्त सैनिक विडुल सखाराम पाटील यांचे धरणगाव तालुक्यातील भवरखेडा हे मुळ गाव आहे. भवरखेडा या गावी त्यांचे भाऊ नामदेव सखाराम पाटील व त्यांचा मुलगा भालचंद्र नामदेव पाटील राहतात. विकीला मोठ्या प्रमाणात जडलेले दारुचे व्यसन सोडवण्यासाठी शिर्डी येथील व्यसनमुक्ती केंद्रात प्रयत्न देखील करण्यात आले. मात्र ते प्रयत्न निष्फल ठरले. त्याचे दारुचे पिण्याचे व्यसन दिवसेंदिवस वाढतच होते. दारुची मोठ्या प्रमाणात चढली म्हणजे तो त्याच्या पत्नीला व जन्मदात्या वडीलांना मारहाण करत असे. वेळ प्रसंगी आईला देखील शिवीगाळ करायचा. त्याच्या त्रासाचा अतिरेक झाला म्हणजे परिवारातील सर्व सदस्य त्यांच्या मुळगावी भवरखेडा येथे नामदेव पाटील यांच्याकडे राहण्यास जात होते. त्यानंतर विकीत्यांनांनी घेण्यासाठी भवरखेडा या गावी जात असे. हा नेहमीचा ठरलेला प्रकार होता. पुत्र ब्हावा ऐसा ज्याचा तिन्ही लोका झेंडा या म्हणीला विकीप्रात्र ठरला नव्हता. विडुल पाटील यांच्या नशीबी अपत्य सुख नव्हते. २४ फेब्रुवारी २०२५ रोजी सोमवारी नेहमीप्रमाणे विकीमद्याच्या नशेत बेधुंद झाला होता. या दिवशी त्याने मद्याच्या नशेत पत्नी शितल हिस फोन करून चिकन बनवण्याचे अर्थात मांसाहारी स्वयंपाक करण्याचे फर्मान सोडले. आज एकादशी आणि सोमवारा असल्याचे योग्य कारण पुढे करत पत्नी शितलनेते त्याला आज मी चिकन बनवणार नाही असे स्पष्ट सांगत नकार दिला. पत्नीने शितलचा नकार ऐकून त्याच्या रागाचा पारा सरकन वर चढला. त्याने फोनवरच तिला अर्वाच्य भाषेत शिवीगाळ सुरु केली. त्यामुळे हा प्रकार तिने तिचे सासरे अर्थात विकीचे वडिल विडुल पाटील यांच्या कानावर टाकला. आता नेहमीप्रमाणे विकी घरी येवून आपल्याला शिवीगाळ आणि मारहाण करेन अशी भिती विडुल पाटील यांना सताऊ लागली. त्यामुळे हा नेहमीप्रमाणे त्यांनी भवरखेडा येथे जाण्याचे निश्चित केले. त्यांनी सुन शितल हिस त्यांच्या ताब्यातील अँकटीळा या दुचाकीवर बसवून विखरण गाठले. तेथून त्यांनी पत्नी संगिताला देखील सोबत घेत ट्रिग्लिसिट भवरखेडा गाठले. सायंकाळी विकी भवरखेडा येथे आपला शोध घेत येईल आणि नेहमीप्रमाणे आपल्याला मारहाण व शिवीगाळ करेल अशी भिती विडुल पाटील यांना सताऊ लागली. त्यामुळे त्याला रस्त्यातच अटकाव केला पाहिजे असा विचार त्यांच्या मनात आला. ती भिती त्यांनी भाऊ नामदेव पाटील व पुतण्यांचा भालचंद्र पाटील यांच्याकडे व्यक्त केली. त्यामुळे तिघांनी संगनमताने त्याला वाटेतच अडवून समजावून सांगण्याचे निश्चित केले. सायंकाळी जेवण आटोपून विडुल पाटील, भाऊ नामदेव पाटील व त्यांचा मुलगा भालचंद्र पाटील अशा तिघांनी वेगवेगळ्या मोटार सायकलने गावातील जेसीबीचा चालक रविंद्र पाटील यास सोबत घेत मार्गक्रमण केले. विडुल पाटील यांच्या सांगण्यानुसार जेसीबी चालक रविंद्र पाटील हा देखील त्यांच्यासोबत आला होता. रविंद्र पाटील याने त्याच्या सोबतीला त्याचा मित्र किशोर उर्फ दादा पाटील याला देखील घेतले. सर्वजण एंडोलच्या दिशेने मार्गक्रमण करत असतांना रात्री साडे आठ वाजेच्या सुमारास वाटेत टोळी गावानजीक त्यांना मद्यधुंद अवस्थेत विकी भेटला. या ठिकाणी सर्वांनी मिळून त्याला त्रास न देण्याबाबत समजावून सांगण्याचा पुरेपुर प्रयत्न केला. मात्र मद्याच्या आहारी गेलेला विकी कुणाचीही ऐकून घेण्याच्या मनस्थितीत नव्हता. सर्व जण त्याला समजावून सांगण्याचा पुरेपुर प्रयत्न करत होते. याउलट त्याने मद्याच्या आणि रागाच्या नशेत त्याचे वडील विडुलपाटील, काका नामदेव पाटीलआणि इतरांना शिवीगाळ व मारहाण करण्यास सुरुवात केली. त्याच्या या नेहमीच्या मारहाणीच्या त्रासाला सर्व जण प्रचंड वैतागले होते. अखेळ विकीचे वडील विडुल पाटील यांचा संयम सुटला. त्यांनी सोबत असलेला जेसीबी चालक रविंद्र पाटील यास आडोशाला नेले. आडोशाला नेत त्यांनी रविंद्र पाटील यास सांगितले की तु विकीचा कायमच काटा काढ. मी तुला दोन लाख रुपये देतो. तो पुन्हा घरी परत येता कामा नये. त्यानंतर रविंद्र पाटील व त्याच्यासह केवळ सोबती म्हणून आलेला किशोर पाटील असे दोघेच जण विकी सोबत थांबले. इतर सर्व जण आपल्या मुळ गावी भवरखेडा येथे निघून आले. यावेळी आपल्याला अजून मद्य प्राशन करायचे आहे असे विकी ने रविंद्रला म्हटले. विकीचा कायमचा काटा काढायचा

बातम्या

સોમવાર દિ. ૧૭ માર્ચ ૨૦૨૫ તે રવિવાર દિ. ૨૩ માર્ચ ૨૦૨૫

କଣ୍ଠମୁଦ୍ରା

नवरात्रा. न्हून रात्रेवर ही नवजागर बड़ा होता. दृढ़ा रुक्षा भांडणत त्याने तिच्या गुप्तअंगाचा चावा घेऊन तिला वेदना दिलेल्या होत्या. तिला त्याचा त्रास सहन होत नव्हता. पण ती काही कमी नव्हती. ती भांडणत त्याला म्हणाली होती. मी तुझ्यासमोरच त्याच्याबोरबर झोपून मजा करते का नाही ते बघ. तुला काय करायचे ते कर. आपल्या बायको हाताबाहेर चालली आहे हे त्याने ओळखले होते म्हणून त्याने तिचा प्रियकर शिवाजी सुतार याला ही भेटून तु माझ्या बायकोचा नाद सोड असे सांगितले पतंतु त्यावेळी शिवाजी ही त्याला म्हणाला की, तुझी बायको त्या कामासाठी मस्त आहे मग मी तिला कसे सोडणार त्याने असे तोंडावर त्याला बोलल्याने तो ही त्याचेवर चिडला होता. त्याने शिवाजी सुतार याला बघून घेण्याची भाषा केली होती. एकंदरीतच विवाहबाह्य संबंधात योगिता ही प्रियकराच्या जास्तच आहारी गेलेली होती. तिला आता नवरा नकोच होता म्हणून तिने शिवाजी याला सांगितले की, तु माझ्या नवज्याचा कायमचा बंदोबस्त कर मी तुझीच आहे. तिच्यासाठी तो काहीही करायला तयार असल्याने तो ही सिध्देश्वर भिसे याला मार्गातून बाजुला करायला एका पायावर तयार झाला. त्या दोघांनी तसा प्लॅन केला. त्याला आपल्या मार्गातून हटवून त्याचा कायमचा बंदोबस्त करण्याचा त्याचा विचार पक्का झालेला होता. सोमवार दि. ३ मार्च २०२५ रोजी नेहमी प्रमाणे रात्रीच्या वेळेस सिध्देश्वर भिसे हा कामावरून येताना दारू पिऊनच घरी आला. आल्या आल्या त्याने बायकोबोरोबर भांडण काढले, तिला चांगलीच मारबदव केली. याचा राग तिला आलेला होता. तिने रागाच्या भरात प्रियकर शिवाजी सुतार याला फेन लावून सांगितले की आज रात्री आपण मस्त पैकी मजा करू. तुला पाहिजे तसे मुख देते माझ्या घराकडे ये. पण आज माझ्या नवज्याची गेम झालीच पाहिजे तो ही तिच्या जवानीला भुलला असल्याने तिने सांगितले प्रमाणे आपल्या दुचाकीवरून रात्री ११च्या दरम्यान घरी आला. तसा तो ही दारूच्या नशेत होता. घरातील बेडरमधील दुसऱ्या खोलीत तो तिच्याशी या कामाबाबत बोलत असताना त्याच्या बोलण्याचा आवाज बाहेरच्या खोलीत झोपलेल्या सिध्देश्वरच्या कानावर आला. तो तसाच आतील खोलीत आला. त्यावेळी मुद्दामच शिवाजी ही योगिताची साडी फेडत वरचे ब्लाऊजचे बटण काढत होता. बायकोच्या प्रियकराला आपल्या खोलीत बघून तो त्या दोघावर चिडला. पहिल्यादा तो शिवाजीला मारायला गेला असता योगिताने आपली साडी आणि ब्लाऊज सावरत त्याला त्याच्या तावडीतून सोडवून घेतले. त्या दोघांनी त्याला मारहाण करीत बेडवर ढकले. योगिताने त्याचे हातपाया घडू धरले. त्याच्या मांडीवर बसून प्रियकर शिवाजी याला त्याला मारून टाक, त्याचा गळा जोरात दाखून धर, त्याला सोडू नकोस असे म्हटले. त्या सरशी शिवाजीने सिध्देश्वर भिसे याचा गळा जोरात आवळून धरला. त्यांनी त्याला जरा ही हालण्याची आणि ओरडण्याची संधी दिली नाही. काही क्षणातच होत्याचे नव्हते झाले सिध्देश्वर याचा गळा जोरात आवळून धरला. त्याची हालचाल मंदवली. तसा तो शांत झाला. जागेलाच त्याचा मृत्यु झाला होता. योगिता आणि शिवाजी हे दोघे ही घामाघुम झाले होते. ते ही सावरले होते. एकदाचे आपण मुटलो म्हणत दोघांनी ही आपआपला घाम पुसला. त्याचा मृतदेह त्यांनी तसाच बेडवर पडू दिला. बेडच्या बाजुला त्यांनी शरीर सुखाचा मस्त पैकी सुख घेतले. त्याने तिला तिच्या नवज्याच्या डेडबॉडी जवलच पुरुषोंने नागडी करीत चांगले ठोकून काढले. तिने ही त्याला पाहिजे तसे शरीरसुख देत आपण ही ते सुख ओरबदून घेतले. दोघांचा तो कार्यक्रम मस्तपैकी झाल्यावर पहाटेच्या सुमारास त्यांनी त्याच्या मृतदेहाची विल्हेवाट लावण्याचा विचार केला. त्यासाठी योगिताने प्लास्टिकचे पोते शोधते. त्या पोत्यात त्यांनी सिध्देश्वर याचा मृतदेह पाया दुमङून कोंबला. रात्री दोनच्या दरम्यान त्या दोघांनी त्याचा मृतदेह घराबाहेर काढला. पोत्यावर एक कापड झाकले. त्याचा मृतदेह शिवाजीच्या दुचाकीवर पाठीमारे ती घेऊन बसली. त्या दुचाकीने ते दोघे भोर मार्ग सातारा जिल्याच्या सीमेजवळील सारोळा येथील नानाची वाडी हॉटेलच्या मागील बाजूस असणाऱ्या नीरा नदीच्या पात्रात टाकला आणि तेथून त्यांनी पोबरा पोबारा गेला. इकडे दोन दिवसांनी म्हणजे ५ मार्च रोजी योगिता भिसे हिने पुणे ग्रामीण पोलीस स्टेशन गाठून नवरा सिध्देश्वर भिसे हा दि. ३ मार्च पासून कामावर जातो असे सांगून घरातून बाहेर गेला आहे तो अद्याप घराकडे परतला नाही तो बेपता झाला असल्याची तक्रात तिने पोलीसात नोदवली. पुणे ग्रामीण पोलीस या घटनेचा तपास करीत असताना राजगड पोलीसांनी दि. ९ मार्च रोजी सारोळा येथील सातारा जिल्ह्यातील सीमेजवळील नीरा नदीच्या पात्रात एका तस्णियाचा मृतदेह प्लास्टिकच्या पोत्यात कोंबून नदी पात्रात टाकला असल्याची माहिती मिळाली. या घटनेची माहिती राजगड पोलीसांना माहिती मिळताच त्यांनी त्यांनी तातडीने घटनास्थळी धाव घेत या घटनेची माहिती घेऊन ग्रामस्थांच्या मदतीने पोत्यासह मृतदेह बाहेर काढला. मृतदेह कुजत चालला असल्याने त्याचा वास सुटला होता. मृतदेहाच्या उजव्या हातावर ओम असे गोदलेले होते. तर शर्टच्या कॉलवर पाठीमारील बाजूस हडपसर येथील एका टेलरचे दुकानाचे नाव होते. या व्यतरिक मृतदेहाची ओळख पटविणारी कोणतीही दुसरी वस्तु नव्हती. पोलीसांनी घटनेचा आणि मृतदेहाचा पंचनामा करून या घटनेची माहिती वरिष्ठ पोलीस अधिकाऱ्यांना दिली. वरिष्ठ पोलीस अधिकाऱ्यांनी घटनास्थळी भेट देवून या घटनेच्या तपासाच्या योग्य त्या सुचना पोलीसांना दिल्या. पोलीस या घटनेचा तपास करीत असताना राजगड पोलीसांना पुणे ग्रामीण पोलीस स्टेशनमध्ये नीरा नदीच सापडलेल्या तरूणाच्या मृतदेहाशी साप्य असलेला तरूण बेपता असल्याची माहिती मिळाली. राजगड पोलीसांनी या माहितीवरून बेपता असलेल्या तरूणाच्या पत्नीला घटनास्थळी बोलावून घेतले. तिने घटनास्थळी येवून सदर मयत तरूण हा तिचा बेपता नवरा सिध्देश्वर भिसे असल्याचे तिने पोलीसांना सांगितले. मृतदेहाची ओळख पटल्यावर पोलीसांनी मृतदेह शवचिच्छदानासाठी सरकार रूणालयात पाठवून दिला. राजगड पोलीस या घटनेची माहिती योगिता भिसे हिच्याकडून घेत असताना ती पोलीसापासून काही तरी लपवित आहे याची शंका पोलीसांना येत होती. म्हणून पोलीसांनी तिचा घटनेच्या दिवशीचा मोर्बाईल चेक केला असता तिचा मोर्बाईलवर शिवाजी सुतार याचाबोरोबर विवाह बाह्य अनैतिक संबंध अमूल त्याच्या त्या संबंधाला सिध्देश्वर भिसे याचा विरोध होता. म्हणून दोघांनी मिळून सिध्देश्वर भिसे याचा गळा आवळून खून करून त्याचा मृतदेह दुचाकी गाडीवरून आणून सारोळा येथील नीरा नदीच्या पात्रात टाकला आहे. या माहितीवरून महिला पोलीसाकडून योगिता हिला बोलते केले असता तिने आपला गुन्हा कबुल केल्यावर पोलीसांनी या घटनेची फिराद मयत सिध्देश्वर भिसे याच्या नातवाईका कडून घेतली. त्यांनी दिलेल्या माहितीवरून पोलीसांनी सिध्देश्वर भीसे (३५) याचा खून करून पुरावा नष्ट केल्याप्रकरणी त्याची पत्नी योगिता भिसे (३०) तिचा प्रियकर शिवाजी सुतार याच्या विरोधात भा. दं. वी. कलम १०३ (५) प्रमाणे गुन्हा दाखल केला. या दोघांना ही पोलीसांनी कोर्टसमर उभे केले असता मा. कोटीने त्यांना पाच दिवसाची पोलीस कोठडी सुमाली. पोलीस कोठडी दरम्यान पोलीसांनी त्याच्याकडून गुन्ह्यात वापलेली मोटार सायकल जपत केली. या घटनेचा पुढील तपास राजगड पोलीस करीत आहेत. विवाहबाह्य संबंधात बाई अडकली की ती नवज्याचा विचार करीत नाही, तिला फक्त तिचा प्रियकरचा ठाक्या म्हणून पाहिजे असतो त्यासाठी ती काही ही करायला तयार होते हेच या घटनेवरून दिसून येते.

द वावर श्रद्धा असायलाच हवा. त्यामुळे माणसाला आत्मिक बळ मिळते. त्यासाठी माणूस नेहमी घरातून बाहेर पडताना देवाची पूजा करून बाहेर पडतो. झ तसेच वर्षातून किमान चार-पाच वेळा तरी धार्मिक स्थळांना भेट देऊन देवदर्शन करतो. ही माणसाची खरी खुशी श्रद्धा आहे. पण दुर्दैवाने लोकांच्या याच श्रद्धेचा काही लुटारुणी अक्षरश: बाजार मांडलेला आहे. आणि त्याचा प्रत्यय सर्व धार्मिक स्थळी बघायला मिळतो. अगदी तिरुपती पासून शिर्डीच्या सारांशबाबांपर्यंत. आणि कामाख्या देवी पासून शबरीमाला मंदिरापर्यंत जेवढी जेवढी मोठी धार्मिक स्थळे आहेत त्या सर्व ठिकाणी श्रद्धेचा अक्षरशा बाजार मानला जातो. भाविक त्या ठिकाणी देव दर्शनाला जातात. परंतु तिथले व्यापारी आणि देवदर्शन घडवून आणणारे काही दलाल अक्षरश: भाविकांना लुबाडतात. त्यांच्याकडून खंडणी प्रमाणे पैसा वसूल करतात. बरे याबाबत कोणी प्रतिकार करण्याचा प्रयत्न केला तर त्याला मारहाण करण्यापर्यंत या लुटारुंची मजल गेलेली असते. महाराष्ट्रापुरत बोलायचं झाल्यास महाराष्ट्रात सर्वाधिक गर्दी ही शिर्डीच्या साई मंदिरात होते. रोज देशभरातून हजारे भाविक शिर्डीला जातात. तसे पाहता पंढरपूरचा विठ्ठलाया, कोल्हापूरची अंबाबाई, तुळजापूरची तुळजाभवानी, मुंबईचा सिद्धिविनायक अशी काही मोठी धार्मिक स्थळे आहेत. तिथे लाखोंच्या संख्येने भाविक जातात. आणि देवदर्शन करतात. परंतु या भाविकांना तिथले जे अनुभव आहेत ते काही चांगले नाहीत. फुले, हार नारळ यासारख्या पूजेच्या सामानापासून ते दर्शनाच्या रांगेपर्यंत सर्व ठिकाणी भाविकांना लुबाडण्याचे काम केले जाते. दुर्दैवाने याबाबत स्थानिक स्वराज्य संस्था मग ती ग्रामपंचायत असो की महानगरपालिका! अशा बाजार मांडून बसलेल्या लोकांना अजिबात प्रतिबंध करत नाही. किंवा पोलीस प्रशासनही अशा लोकावर कारवाई करीत नाहीत. त्यामुळे धार्मिक स्थळी दुकाने मांडून बसलेले लोक अक्षरशा लुटारू बनले आहेत. राज्य सरकार समोर हा प्रश्न अनेक वेळा आला, परंतु ही धार्मिक

श्रद्धेचा बाजार आणि भाविकांची लूट!

बाब असल्यामुळे राज्य सरकार सुद्धा धार्मिक स्थळावरच्य लुटारूंवर कारवाई करायला टाळाटाळ करते. पण त्यामुळे चिन्या भाविकांची लूटभार होते. हे सर्व एवढ्यासाठीच सांगायला आहे की, गेल्या आठवड्यात शिर्डीमध्ये भाविकांची लूट करणाऱ्या तीन दुकानांना शिर्डी नगरपालिकेने सील केले. विशेष म्हणजे या कारवाईबाबत स्थानिक लोकप्रतिनिधी असलेले महसूल मंत्री राधाकृष्ण विखे पाटील यांनीही या कारवाईसाठी समर्थन केले आहे. राधाकृष्ण विखे पाटलांना खूप उशिरा जाऊ आली म्हणायला हरकत नाही. वास्तविक इतके वर्ष ते शिर्डीतून निवळून येत आहेत. त्यांनी स्वतः हून पुढाकार घेऊन शिर्डी मध्ये भाविकांची होणारी लूट थांबवण्याचा प्रयत्न करायला हवा होता परंतु आत्तापर्यंत त्यांनी तसे केले नाही आणि आत्ता नगरपालिकेने कारवाई केल्यावर या कारवाईचे त्यांनी हवा आवाजात समर्थन केले. शिर्डीमध्ये जाणाऱ्या भाविकाला कोणत्या समस्यांना तोंड द्यावे लागते याची संपूर्ण माहिती पालिका प्रशासन आणि पोलिसांना आहे. परंतु तक्रार कोणाकरणार? शिर्डीमध्ये साई संस्थांची काही स्टॉल आहेत परंतु त्यापेक्षा दुपटीने बेकायदेशीर स्टॉल आहेत. अर्थात धार्मिक स्थळा जवळ पूजा विधीचे सामान विक्रीचा व्यवसाय करण्याचा स्थानिकांना मुभा आहे. त्यांना तशी संधी मिळायला हवी. कारण शेवटी त्यांच्या रोजगाराचा प्रश्न आहे. अर्थात धंदा करायला काय हरकत नाही. पण आम्ही स्थानिक आहोत त्यामुळे आम्ही या ठिकाणी काहीही करू शकतो ही भावना त्यांच्या मनात असता नये. शिर्डीमध्ये मंदिराच्या आसपास जे स्टॉल लावलेले आहेत त्या स्टॉलवर पूजेरे साहित्य इतके महागड्या किमतीत मिळते की सर्वसामान्य माणसाला इच्छा असूनही ते घेता येता नाही. त्याचबरोबर मंदिराच्या आसपास जी उपहासगृह आहेत.

त्या ठिकाणीही अत्यंत महागड्या किमतीत खाद्यपदार्थ विवर जातात. रिक्षा वाल्यांबद्दल बोलायलाच नको. मनमानी भाडे आकारणे हा तर जणू त्यांचा जन्मसिद्ध हक्कच आहे! तर शिंग मध्ये जे लॉज आहेत त्यांची भाडेही अवाच्या सव्वा आहेत त्यामुळे या ठिकाणी दर्शनासाठी येणारे भावीक अत्यंत त्रिझालेल्या असतात. थोडकायत सांगायचे म्हणजे शिर्डीत श्रद्धेबाजार मांडण्याचा व्यापारांनी भाविकांची अक्षरशः लुटमुळे केलेली आहे. तोच प्रकार पंढरपूर मध्ये बघायला मिळाले पंढरपूर मध्ये ही मंदिराच्या आसपास पूजा साहित्य विक्री प्रसादाचे साहित्य विकणारी जे स्टॉल आहेत ते मनमानी किमतीत साहित्य विकतात. त्याबद्दल भाविकांनी तत्रात केल्यास त्याला मारायलाही कमी करीत नाहीत. तर विठुरायाचे लवकर दर्शन मिळवून देण्याची बतावणी करण्याची काही दलाल सुद्धा पंढरपुरात सक्रिय आहेत. केवळ पंढरपुरात नाही तर प्रत्येक धार्मिक रथांची सक्रिय आहे. ते सुद्धा अक्षरशः लोकांची फसवणूक करतात. पंढरपुरातली उपहारगृह असो लॉज असो, हॉटेल असो सर्व ठिकाणी आवाच्या सभा भावांकांनी आकारली जातात. त्यामुळे लोकांनी देवदर्शन करायचे ते कसे? तुळजापूर च्या मंदिरात तर त्याहीपेक्षा भयंकर स्थिरांची आहे. या ठिकाणी मंदिरात प्रवेश करण्यापूर्वीच काही दलभाविकांना गाठतात व त्यांच्याकडून ५०० ते ७०० रुपयांची मागणी करून जबरदस्तीने पूजा करायला लावतात. तर लवकर दर्शन हवे असल्यास दोनशे रुपये द्यावे लागते. त्याची वेगऱ्यांनी आहे. शिवाय मंदिराच्या आसपास असलेल्या पूजेचे साहित्याची दुकाने, प्रसादाची दुकाने, उपहारगृह यांच्याकांक्षा आवाच्या सव्वा किमतीत पदार्थ विकले जातात ते वेगऱ्यांनी कोलहापूरच्या अंबाबाईच्या मंदिराच्या परिसरात सुद्धा त

प्रकार आह. आता प्रश्न असा येता का हा सगळा धार्मक स्थळ नाही म्हटले तरी म्हणजे प्रशासनाला भरपूर निधी उपलब्ध करून देतात. कारण येणारे भाविक दर्शन पेटीत पैसे टाकल्याशिवाय पुढे जात नाही. शिवाय खाजगीरित्या मंदिराला देणग्या देणाऱ्यांची ही संख्या मोठी आहे. म्हणजे मंदिर प्रशासनाला एवढं सगळं उत्पन्न मिळत असताना इथे येणाऱ्या भाविकांना जो त्रास सहन करावा लागतो, त्यांची जी लूटमार केली जाते त्याकडे मंदिर प्रशासन लक्ष का देत नाही? या सर्व प्रकरणात मंदिर प्रशासन दोशी आहे. किंबुना मंदिर प्रशासन आणि भाविकांची लूटमार करणारे धार्मिक स्थळांवरचे हे बाजार बाजारु लोक यांची यांचे लागेबांधे तर नाहीत ना! अशी एक शंका निर्माण होते. हा सगळा प्रकार पहिल्या नंतर देव दर्शनाला जायचे की नाही असाही प्रश्न लोकांच्या मनात निर्माण होतो. शेवटी परमेश्वर जळी सळी काढी असतो. कुठल्याही देवाला नमस्कार केला तरी तो पावन होतो. त्यासाठी मोठ मोठद्या धार्मिक स्थळी जायलाच हवे अशातला काय भाग नाही. पण लोकांची श्रद्धा असते, की पंढरपूरला गेल्यावर आपली कामना पूर्ण होईल. किंवा तुळजाभवानीच्या मंदिरात नतमस्तक झाल्यास आपल्या अडीअडचणी दूर होतील. साईबाबांच्या चरणी डोकं ठेवल्यास आपल्या मनातले संकल्प पूर्ण होतील. ही जी भावना असते. त्या भावनेतून निर्माण झालेल्या श्रद्धेपोटी लोक धार्मिक स्थळांवर दर्शनासाठी जातात. पण दर्शनासाठी येणाऱ्या भाविकांची होणाऱ्या लुटणारी मुळे वाईट अवस्था होते. लोकांच्या मनातील धार्मिक श्रद्धा आणि देवावरचा विश्वास यांना कुठेतरी थोडाफार का होईना तडा जातो. लोक विचार करतात की तिथे जाऊन जर अशा प्रकारे आपले खिसे कापले जाणार असतील. तर इथूनच आपण देवाचे नाव घेतले तर काय बिघडले? अशा प्रकारची भावना जर प्रत्येक भाविकाच्या मनामध्ये निर्माण होऊ लागली तर धार्मिक स्थळांकडे तर ही सगळी धार्मिक स्थळे ओस पडतील. याची खबरदारी घेऊन धार्मिक स्थळ श्रद्धेचा बाजार मांडणाऱ्यांपासून मुक्त करण्याची आवश्यकता आहे.

सावंत्राबाई फुल भारताताल पाहल्या शिक्षका व कवायित्रा

आ महिला हीच कुटुंब प्रमुख असायची. महिलांनी शेतीचा शोध लावला, महिला शेती घर बांधने, वैद्यकीय बाबतीत अतिशय हुशार होत्या परंतु ४००० वर्षांपूर्वी भारतात आर्याचे आक्रमण झाले व त्यांनी भारतातील सर्व महिलांना पुरुष सत्ता कुटुंब पद्धती सुरु करून गुलाम केले. त्यांचे सर्व अधिकार रद्द केले व पुरुषांकडे सत्ता घेतली. भारतात इंग्रजानी शाळा सुरु करण्याचा प्रयत्न केला. मात्र त्यांनाही म्हणावे तेवढे यश आले नाही. पण ज्योतिबा फुले आणी सावित्रीबाई फुले नावाची तेजोमय पहाट झाली आणी देशात स्त्री शिक्षणा चलवळीचा उदय झाला. सावित्रीबाई फुले यांचा जन्म सातारा जिल्ह्यात नेवासे पाटलाच्या घरात नायगाव येथे ३

लहानपणी झाला होता. त्या काळात महिलांची स्थिती अतिशय दयनीवरी होती कारण हजारो वर्षपासून भारतातील स्थितीना स्वातंत्र्य नव्हते, त्यांना शिक्षण नव्हते, कोणतेही अधिकार नव्हते, मनुस्मृतीने सर्व महिलांना व सभी मागासवर्गीयांना ज्ञानापासून वंचित ठेवले होते. त्यांना कोणत्याच प्रकारचे स्वातंत्र्य नव्हते. शिक्षण बंदी, रोटी बंदी, व्यवसाय बंदी, शश्व बंदी अशी अनेक कारणांनी महिला व मागासवर्गीयांची प्रगती होऊ शकली नाही. महात्मा फुले यांचे कुटुंब पुणे येथे राहण्यास आले. त्यांचे खरे आडनाव गेरे होते परंतु फुले विकण्याच्या व्यवसायामुळे त्यांना फुले असे आडनाव पडले. महात्मा फुले यांच्या आईचे नाव चिमणाबाई होते. त्या काळात महात्मा फुलेचे वडील गोविंदराव यांनी ज्योतिबांना शाळेत टाकले परंतु उच्चवर्णीय नोकरामुळे त्यांनी ज्योतिबाला शाळेतून काढून घेतले. परंतु त्या काळात गफार बेग मुंशी यांनी गोविंदराव यांच्याशी सल्लामसलत करत ज्योतिबा फुले यांना शाळेत परत टाकण्यास सांगितले. त्यामुळे पुढील काळात ज्योतिबा मॅट्रिक समक्ष परीक्षा पास झाले. ज्योतिबा अभ्यासात फायदा हुशार होते त्या काळात काही मशिनरी शाळा व पंतर्जीच्या शाळा होत्या. एकदा ते एका उच्चवर्णीय मित्राच्या लग्नात गेले असताना त्यांना वरातीतून बाजूला करण्यात आले. त्यामुळे त्यांना वेद महाभारत धर्मशास्त्रे व इतिहास वाचला त्यांना असे कठाले की वर्णभेद व जातीभेद धर्मशास्त्रात लिहिली आहेत त्यामुळे त्यांनी धार्मिक ढोंग बाजीविरुद्ध लढा उभारला. त्यांच्या या कार्यामुळे त्यांना महाराष्ट्राचा मार्टिल्युथर म्हणतात. महात्मा फुले यांना मुंबईच्या जनतेने कोळीवाड्यातील सभेत महात्मा ही पदवी दिली होती. त्यांनी अमेरिकेचा इतिहास वाचले व त्यांनी इंग्रजा विरुद्ध लढण्याचे ठरविले परंतु नंतर त्यांनी सामाजिक व धार्मिक विषमते विरुद्ध लढा उभारला त्यामुळे त्यांच्या वडिलांनी त्यांना घराबाहेर काढून दिले. त्यानंतर महात्मा ज्योतिबा फुले यांना मागासवर्गीयांसाठी पाण्याची विहीर खुली करून दिली. त्या काळात त्यांना उच्चवर्णीय सहित सर्व समाजाच्या महिलांसाठी भिडे यांच्या वाड्यात इसवीसन १८४८ साली पहिली मुली साठी शाळा काढली व विशेष १८५१ला अनुसूचित जाती जातीच्या मुलासाठी शाळा सुरू केली. त्या काळात परांजपे गावंडे सारख्या मित्राने साथ दिली. त्या काळात सावित्रीबाई फुले यांना स्वतः शिक्षण दिले तसेच सावित्रीबाई फुले यांना नगरच्या अमेरिकन मिशन शाळेत शिक्षिकाच्या अभ्यासक्रमासाठी उस्ताद लहुर्जी साळवे यांच्यासोबत पाठवले. अशा तन्हेने त्या भारतातील पहिल्या महिलेशिक्षिका बनल्या त्या काळात धर्म मार्ट आणि मुलीची शाळा सुरू केली म्हणून त्यांना फार त्रास दिला त्यांच्यावर शेण फेकले, दगड मारले परंतु त्यांनी शिक्षणाचे कार्य सुरू ठेवले त्या काळात त्यांच्यामुळे फातिमा शेखाहा त्यांच्या विद्यार्थिनी पहिल्या मुस्लिम शिक्षिका बनल्या. त्या काळात उस्ताद लहुर्जी साळवे यांनी त्यांना संरक्षण दिले त्यांची मातंग समाजाची विद्यार्थिनी मुक्ता साळवे हिने इसवी सन १८५५ साली निबंध लिहिला की मागासवर्गीयांचा धर्म कोणता हा निबंध त्या काळात फार गाजला व तं निबंध त्या काळात लंडनमध्ये पाठवण्यात आला होता. त्या काळात उच्चवर्णीय महिलांना लहानपणी वयस्करची लग्न झाल्यामुळे त्या लवकररविधवा होत असे त्या काळात घरातील माणसे त्यांचे शोषण करीत असत

राज्यात साडतान काटा आयुष्यमान काड काढण्याचे उद्दिष्ट -मंत्री प्रकाश अविटकर

पालवर / प्राराजिक पारांवर उपचार करण्यास

३३० आजारावर उपचार करण्यास सवसामान्य नागरिकाना लाभदायी ठरणारे महात्मा ज्योतिबा फुले आरोग्य कार्ड राज्यातील अनेक नागरिकांकडे असले तरी १९०० आजारावर विनामूल्य उपचार देणारे आयुष्यमान कार्ड राज्यातील फक्त २७-२८ हजार नागरिकांकडे उपलब्ध आहे. येत्या काही महिन्यात आयुष्यमान कार्ड धारकांची राज्यातील संख्या साडेतीन कोटी पर्यंत नेण्यासाठी मिशन मोडवर काम हाती घेण्यात आले असून त्यामुळे अनेक नागरिकांना विविध आरोग्य विषयी लाभ सहजगत मिळतील असे प्रतिपादन राज्याचे सार्वजनिक आरोग्य व कुटुंब कल्याण मंत्री प्रकाश अबिटकर यांनी पालघर येथे प्रतिपादन केले. राज्यात येत्या महिन्याभरात १०८ प्रणाली अंतर्गत १७०० सुमज्जरुणवाहिका उपलब्ध होतील अशी ही माहिती त्यांनी दिली. देशभरात सर्व ठिकाणी उपयक्त ठरणारे आयुष्यमान

वास्तुचा आरोग्य सेवेसाठी लवकरात लवकर वापरत आपूनून जिल्हातील ग्रामीण भागातील नागरिकांना आरोग्य सेवा उपलब्ध करण्यासाठी आरोग्य विभाग प्रयत्नशील राहील असे सांगण्यात आले. या रुणालयाच्या कामासाठी तसेच रुण खाटांची संख्या वाढवण्यासाठी आवश्यक ७५-८० कोटी रुपयांचा निधी मंजूर करण्यात येईल असे ते म्हणाले. पालघर जिल्हाला पुढील सहभाग महिन्यात चांगल्या प्रकारच्या आरोग्य सुविधा मिळतील असेही आश्वासित करताना या दोन्ही प्रमुख रुणालय तसेच आरोग्याशी संबंधित इतर समस्या सोडवण्यासाठी मंत्रालयात तात्काळ विविध विभागांची संयुक्त बैठकीचे आयोजन करण्यात येईल असेही

प्रयात आरोग्य मंत्री यांनी स्पष्ट केले. पालघर जिल्ह्यातील आरोग्य समस्या संदर्भात स्थानिक लोकप्रतिनिधी यांनी अनेकदा विधिमंडळात प्रश्न उपस्थित केले. मात्र इतक्या मोठ्या प्रमाणात निधी देऊ देखील आरोग्याच्या समस्या सुट का नाहीत हे पाहण्यासाठी आपण प्रत्यक्ष दौरा करण्याची आखले असल्याचे प्रकाश अबिटकर यांनी पत्रकारांशी संवाद साधताना सांगितले. पालघरच्या सामान्य रुणालयाच्या बांधकामाचा दर्जा समाधानकारक असल्याचे सांगताना मनोरंग येथील ट्रॉमा केअर सेंटर चे बांधकाम समाधानकारक नसल्याचे त्यांनी सार्वजनिक बांधकाम विभागाच्या अधिकाऱ्यांना बोलवून निर्दर्शनास आणून दिले. स्थानिक पातळीवरील प्रश्नांचे महत्त्व आपल्याला समजले असून अपूर्ण काम पूर्ण ब्हावीत व उभारलेल्या आस्थापना उपयुक्त ठराव्यात यासाठी नियोजन करणारा असल्याचे प्रतिपादन केले. पालघर मध्ये इतक्या क्षमतेच्या रुणालयांची आवश्यकता आहे का या संदर्भात पत्रकार व पक्षीय कार्यकर्त्यांकडून माहिती घेतली. तसेच पालघर येथे शासकीय वैद्यकीय महाविद्यालय उभारण्या संदर्भात सद्यस्थिती जाणून घेतली. पालघर जिल्ह्याच्या शहरी भागासह जब्हार भागात देखील आरोग्य सेवेचा दर्जा उंचावण्यासाठी शासनाने प्रयत्न करावे असेही पत्रकारांतर्फे सुचवण्यात आले.

महाराष्ट्र येथे छापून नव निशींगंधा अपार्टमेंट, मनवेलपाडा रोड, विरार (पूर्व),
जवळ, ता.वसई (पश्चिम), जि.पालघर. फोन नंबर ०२५०-२३४५९५९,
whatsapp No. 9890718873 Website: www.crimesandhya.com

पान १ वर्णन...

जन्मदात्या आइला त्रास घायचा फार.
सापें आले आदे गापाकुणी दॉक्याला असक कुगाराव आली

समर आल आहे. याप्रकरणा डॉक्टरला अटक करवयत आला आहे. अशोक रामराव पाठक असें अटक केलेल्या डॉक्टरचे नाव आहे. सोमनाथ रामराव पाठक यांचा मृतदेह सोमवारी सकाळी संत्रांच्या शेतात आढळून आला होता. मयत झालेला सोमनाथ याला दारू पिण्याचे व्यसन होते. तेंदुए आई व स्वतःच्या मुलाला सतत मारहाण करून जीवे ठार मारण्याची धमकी देत असे. रविवारी डॉक्टर असलेला भाऊ त्याला समजावून सांगण्यासाठी सातवडला गेला होता. त्याच्यासमोरच सोमनाथ याने आई व स्वतःच्या मुलाला जीवे मारण्याची धमकी दिली. या रागातून डॉक्टरने सोमनाथ याला काढी दांडक्याने मारहाण केली. त्यानंतर सोमनाथ हा संत्रांच्या शेतात पळाला. डॉक्टरने पाठलाग करत पकडून त्याला संत्रांच्या झाडाला बांधले त्याची हालचाल थांबल्याने डॉक्टर तेथून निघून गेला. स्थानिक गुन्ह्य शाखेच्या पथकाने डॉक्टरचा शोध घेऊन त्याला अटक केली असून, त्याने गुन्ह्याची कुलुली दिली आहे. पुढील तपास पाथर्डी पोलिस करत आहेत ही कारवाई स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलिस निरीक्षक दिनेश आहेर यांच्या मार्गदर्शनाखालील पोलिस उपनिरीक्षक अनंत सालांगुडे, सुरेश माळी, ज्ञानेश्वर शिंदे, संदीप दंदंते आर्द्दांच्या पथकाने केली. आईला दिसला मृतदेहमयत सोमनाथ यांच्या आई सिंधूताई पाठक या सोमवारी पहाटे मोटार चाल करण्यासाठी गेल्या असता त्यांना मुलाचा मृतदेह संत्रांच्या शेतात दिसला. त्यांनी पाथर्डी पोलिस ठाण्यात फिर्याद दिली. दरम्यान, अपर पोलिस अधीक्षक प्रशांत खेरे व स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलिस निरीक्षक आहेर यांनी घटनास्थळी भेट देता गुन्ह्याचा छडा लावला. भावाला लागले दारूचे व्यसन डॉक्टरने भावाला समजावून सांगण्याचा प्रयत्न केला. मात्र त्यांच्यासमोरच भावाने स्वतःच्या मुलाला जीवे ठार मारण्याची धमकी दिली मयताचेही मेडिकल होते. परंतु, त्याला दारूचे व्यसन लागले. त्यामुळे दोघेभावांमध्ये वारंवार वाद व्हायचे. भाऊ दारू सोडायला तयार नव्हता. यातूनच डॉक्टरने भावाला मारहाण केली. त्यात त्याचा मृत्यु झाला. असा झाल खुनाचा उलगाडापेलिस निरीक्षक आहेर यांच्यासह पथकाने घटनास्थळी भेट देऊन तपास केला. सुरुवातीला हे प्रकरण वेगळे असल्याचा संशय होता परंतु, चौकशीत विसंगती आढळून आल्याने पोलिसांना संशय आला पोलिसांनी मयताचा भाऊ डॉक्टरला ताब्यात घेतले.

हली तरु तिच्याच जीवाव मध्य चालत होते ती फक्क आपल्या कृपिणी

हळा तर तिच्याच जावावर घर खालत हाता. ता कल आपल्या कारखारचे विचार करीत होती. आईला आजीला कसे सुखी समाधानी ठेवता येईल याचा ती विचार करीत होती. यातच प्रशंसांत हा तिच्या मागे लग्न करूया म्हणून सारखा मागे लागलेला होता. प्रशंसांत हा येद्दृश्य ता. खानापूर येथील होता. त्याच्या ही घरची परिस्थीती तशी बेताचीच होती. तो नेहमी ऐश्वर्यालिं भेटण्यासाठी खानापूरहून बेळगावीला येत होता. त्या दोघांची पहिली भेट हंड कॉलेजमध्ये झालेली होती. बघता क्षणी तो तिच्या प्रेमात पडला होता ऐश्वर्या ही दिसायला देखणी आणि सुंदर अशीच होती परंतु तिला तिच्या परिस्थीतीची जाणीव होती. तिने ही त्याच्यावर प्रेम केले होते परंतु लगोच तिला त्याच्याबोरबर लग्न करायचे नव्हते. कारण लग्न केले म्हणजे आईला आजीला कोण बघणार असा तिने विचार केलेला होता. हल्ली प्रशंसांत हंड पेटिंग आणि फरशी फिटिंगची कामे करीत होता. त्यातून त्याला चार पैसेमध्ये मिळत होते. तसे त्याचे वय ही आता जवळपास ३० वर्षांचे होत आले होते. वय ओलांडल्यावर लग्न जमणे तसे कठिंगच होऊन बसले असल्याने त्याला लग्नाची घाई झालेली होती. त्यात ऐश्वर्या ही सध्या १८ वर्षांचा असल्याने तिला लग्नाची घाई नव्हती. त्या दोघांचे प्रेम जरी असले तरी त्या दोघात वयाचे अंतर ही तसे जास्तच होते. त्यामुळे ऐश्वर्याच्या घरच्या लोकांना प्रशंसांत कुऱ्हेकर याचे स्थळ नकोच होते. आपल्या ही घरच्या परिस्तीती तशी हालाखीची आणि प्रशांतच्या घरची परिस्तीती हालाखीची

प्र० ३८५

मेक शिक्षण दर्जेदार झाले पाहिजे यावर आप

प्रायानक संदर्भात इनदूर झाले नाहेण पावर आवासात न कऱ्या.
मतदार संघातील सार्वजनिक मंग्थालयांना निधी देवू, सार्वजनिक
ग्रंथालयांचे आणि कर्मचार्याच्या प्रश्नासाठी आपण योग्य वेळी, योग्य
ठिकाणी सार्वजनिक ग्रंथालय संघाच्या खांद्याला खांदा लावून काढा
करू, कर्मचार्याच्या वेतनश्रेणीबाबतचा योग्य प्रस्ताव द्या राज्याचे
मुख्यमंत्री, अर्थमंत्री व उच्च व तंत्र शिक्षण मंत्री यांची भेट घेवून यात
मार्ग काढू अशीही घ्याही आ.पवार यांनी यावेळी दिली. अध्यक्षीय
समारोपात डॉ.गजानन कोटेवार यांनी सार्वजनिक ग्रंथालयांचे अनुदान
वाढ, दर्जा बदल, नवीन ग्रंथालयांना मान्यता याबोरोबरच ग्रंथालय
कर्मचार्याच्या प्रश्नांवर प्रकाश टाकून ग्रंथालय चळवळील
आ.अभिमन्यु पवार यांच्यामुळे न्याय मिळेल असा विश्वास व्यक्त
केला. सहाय्यक ग्रंथालय संचालक सुनील हुसे यांनी आ.अभिमन्यु

पवार यांच्यामुळे ग्रंथालय चळवळीला नवजीवन मिळाल्याचे सांगितले, जिल्हा ग्रंथालय अधिकारी वंदना काटकर यांनी पुणे येथील ग्रंथमेळ्यामध्ये प्रचंड ग्रंथ खरेदी झाल्याने वाचन संस्कृती विस्तारत असल्याचे नमुद केले. या कार्यक्रमाचे प्रास्ताविक महाराष्ट्र राज्य ग्रंथालय संघाचे राज्य कार्योपाध्यक्ष राम मेकले यांनी केले. तर साने गुरुजी शैक्षणिक संकुलाचे प्रमुख कालिदास माने यांनी स्वागत भाषणात लोकनेते विलासरावानंतर आ.पवार यांच्या रुपाने सर्वसमावेशक, अभिमान वाटावा असा विशाल मनाचा नेता मिळाल्याचे संगून ग्रंथालये आणि कर्मचाऱ्यांना ते न्याय मिळवून देतील अर्श अपेक्षा व्यक्त केली. प्रारंभी डॉ.एस.आर. रंगनाथन् यांच्या प्रतिमेचे पूजन आणि दिपप्रज्वलनाने कार्यक्रमाचे उद्घाटन करण्यात आले याप्रसंगी आ.अभिमन्यू पवार यांची ग्रंथतुला करण्यात येवून ते ग्रंथ जिल्हा परिषद शाळांना भेट देण्याचे जाहीर करण्यात आले. सब मान्यवरांचे शाल, स्मृतीचिन्ह, तुळशीचे रोपेट देवून स्वागत करण्यात आले. या प्रसंगी जिल्हा ग्रंथालय संघाचे कै. यंत्रबंकदास झंवर (काका) राज्यस्तरीय आदर्श ग्रंथालय कार्यकर्ता पुरस्कार (११ हजार रुपये रोख शाल, स्मृतीचिन्ह, ग्रंथ) कुंडलिक मोरे यांना कै.मारस्ती चिरके आदश ग्रंथपाल पुरस्कार (अडीच हजार रुपये, शाल, स्मृतीचिन्ह, ग्रंथ पुरस्कार प्रकाश सोनकांबळे यांना तसेच राज्य शासनाचा ग्रंथमित्र पुरस्कार विजेते युवराज जाधव यांचा व नागाबुवा वाचनालय हेरंब पुरस्कार ईंड.शशिकिरण पाटील यांना आ.पवार यांच्या हस्ते सन्मानानी करण्यात आले जिल्हा या सत्राचे सूत्रसंचालन पी.सी.पाटील व प्रा.सतीष हानेगावे यांनी केले. या वार्षिक अधिवेशनाच्या निमित्ताने सकाळी ९ ते १० वाजेच्या दरम्यान अवंतीनगरातील सानेगुरुज विद्यालय ते कातळे नगरातील नंदादिप शाळेपर्यंत शालेय विद्यार्थी बंजारा महिला, वारकरी महिला, ग्रंथालय चालक, कर्मचारी, साने गुरुजी संकुलातील कर्मचारी, नागाबुवा वाचनालयाचे पदाधिकारी. ढोल ताशा, हालगी वादकांच्या सहभागाने विशाल ग्रंथ दिर्द काढण्यात आली. आरंभी पंडितराव धुमाळ व कालिदास माने यांच्या हस्ते ग्रंथदिंदीचे पूजन करण्यात आले. धर्मादाय सह आयुत्त आ.ए.सासाणे यांच्या अध्यतेखाली महाराष्ट्र विश्वस्त व्यवस्थ

२२/२५ कलम १०३(१), २३८, ३ (५), भारताय न्याय साहा २०२३ अन्वये गुन्हा दाखल करून, पोलिसांची पथके फरार आरोपी अक्षयच्या शोधासाठी रवाना झाली. पोलिस आरोपीचा युद्धपातवींवर शोध घेत असतांना, २१ फेब्रुवारीस वैजापूर जिल्हा छप्रती संभाजी नगर येथून स्थागुशाचे सपोनी आशिष रोही यांचे नेतृत्वात पोहेकॉं दिगंबर कपाटे, पोकॉं दीपक वायाळ, वैभव मगर, पुंड या पोलिस पथकाने आरोपीस सापाळा रचून ताब्यात घेतले, दुसऱ्या दिवशी स्थानिक न्यायालयासमोर आरोपीसउभे केले असता, वि. न्यायालयाने आरोपी अक्षय मेहर यास २७ फेब्रुवारी पर्यंत पोलीस कोठडी सुगावली, मृतक संतोषने एकदा अक्षय यास शिवीगाळ केल्याने, अक्षयने त्याचा निर्घणपणे खून केल्याचे पोलिसाच्या प्राथमिक तपासात निष्पत्र होत आहे. सिंदखेड (राजा) येथील जिजामाता नगरात संतोष उर्फ चंद्रपाल प्रभू शिंदे वय ३४ हा आई - वडिलांसह राहायचा, त्याचा लहान भाऊ नवी मुंबई येथे टक्की चालवतो. अविवाहित असलेला संतोष मजुरीचे काम करीत होता. त्याच्या घरापासून काही अंतरावर अक्षय शंतीलाल मेहर वय २९ हा राहतो. अक्षय विवाहित असून त्याला दोन चिमुकली मुले आहेत. अक्षय जवळ शेती असून, तो शेती पाहायचा. अक्षय सनकी तेवढाच क्रूर होता, त्याला कोणाचेहीत्याच्याविरोधातबोलेणे आवडत नव्हते, त्याला उलट शब्द जो बोलला त्याला अक्षयने चांगलेच चोपले होते. म्हणूनच त्या परिसरात त्याची दहशत होती. संतोष शिंदे हा कधीकधी अक्षयच्या शेतीत मजुरीने काम करीत होता. त्यामुळे दोघांची चांगली ओळख होती. या चांगल्या ओळखीतूनच ते कधीकधी एकत्र बसून 'पॅक' सुद्धा मारायचे. एक दिवस असेच दोन तीन 'पॅक' मारून नशेत संतोषने लोकांसमोर अक्षयला शिवीगाळकेल्याने, अक्षय चांगलाच बिश्वराला संतोषने आपलाअपमान केल्याचे शल्य त्याला बोचत होते. म्हणून त्याने १४ फेब्रुवारीला संध्याकाळी संतोषला मारहाण करून जीवे मारण्याची धमकी दिली. त्यावेळी त्याच्यातील वाद संतोषच्या आईने सोडवला होता. त्यावेळी अक्षयने वादातून माघार घेतली असली तरी, त्याच्या डोक्यातून मात्र संतोष विषयीचा क्रोध काही केल्या जात नव्हता, अती क्रोध ही अक्षयमधे असलेली विकृतीच होती. संतोषला केलेल्या अपमानाची किंमत चुकवावीच लागेल असे मनात ठरवत, अक्षय १७ फेब्रुवारीला रात्री ९ वाजता संतोष सोबत जाणून बुजून गोड बोलू लागला, आता सर्वकाही अक्षय विसरला असे संतोषला वाटले, म्हणूनच 'चल बाहेरून येऊ' असे अक्षयने म्हणताच संतोष त्याचे गाडीवरबसला. अक्षय काही वेळ इकडे तिकडे फिरून सरळ गाडी शेतात घेऊन गेला. तेथे रात्रीच्या अंधारात अक्षयने रागाने लालबुंद होऊन संतोषला मारहाण करण्यास सुरुवात केली. संतोष प्रतिकार करीत असल्याचे लक्षात येताच क्रूर, क्रोधी अक्षयने दोरी घेऊन संतोषचा गळा ताकदीने आवडला. आडदांड अक्षयुपुढे अंगकाठीने कृश संतोषचा प्रतिकार थिटा पडल्याने, टाचा घासत संतोष काही क्षणात मृत झाला. संतोषचा मृत्यू झाल्याचे समजताच, अक्षयने एका चादरीत संतोषचा मृतदेह गुंडाळून पोत्यात भरला, पोते (गोणी) दुचाकी वर ठेवून दोरीने बांधले व दुचाकी घेऊन ५०० मीटर अंतरावर असलेल्या, ऐतिहासिक मोती । तलावाच्या भिंतीजवळ आला. तेथे एका पन्नास फूट खोले दीरी मृतदेह टाकून, संतोष दारू पिऊन दीरी पडला असे चित्र निर्माण करण्याचा प्रयत्न केला. मात्र संतोषच्या गळ्याला असलेला ब्रण आणि शरीरावरील मारहाणीच्या खुणा अक्षयच्या पापाचा पाढा जणू पोलिसांसमोर वाचत होते. त्यावरूनच पोलिसांनी ४८ तासात या घटनेचा उलगडा केला. न्यायदेवता आरोपीस काय? सजा देईल ते येणाऱ्या काळात समजेल, मात्र एवढ्या छोट्याशा कारणावरून अमानूष मारहाण करून गळा आवळून खून करणे किंतपत योग्य आहे. कदाचित यासाठीच क्रोधावर अनियंत्रण म्हणजे पुढील अघटीत घटनेचे निमंत्रण असे म्हटले जात असेल. या घटनेचा तपास जिल्हा पोलीस अधीक्षक विश्व पानसरे, अप्पर पोलिस अधीक्षक बी बी महामुनी, उपविभागीय पोलीस अधिकारी मनीषा कदम, सिंदखेड (राजा) पोलीस स्टेशन ठाणेदार पो.नि. ब्रह्मदेव शेळके, सपोनी तुषार जाधव यांचे मार्गदर्शनाखाली पोलीस उपनिरीक्षक बालाजी सानप, पोलीस कॉन्स्टेबल राऊत, संदीपदोंगरे, शंकरतांबेकर, अमोल भुतेकर करीत आहेत.

वाकचौरे यांनी केली. केली आहे. गुन्ह्याचा अधिक तपास उपनिरीक्षक सुमेध मेढे करत आहेत.

हजारो महिलांच्या उपस्थितीत बक्षिसांची...

आहे त्यामध्ये शूर महिलांचा सुद्धा मोठा सहभाग आहे. माता जिजाऊ, अहिल्याबाई होळकर, क्रांतिज्योती सावित्री फुले, डॉ अनंदी जोशी, लता मंगेशकर या महिला महाराष्ट्राच्या मातीत जन्माला येऊन त्यांनी देशाला दिशा देण्याचे काम केले आहे.या देशात जन्माला आलेल्या मंथरा ही महिला होती जिजाऊ ही महिला होती मंथरा मुळे रामायण घडलं जिजाऊ मुळे शिवबा नव्हे तर तुमचा आमचा महाराष्ट्र घडला आणि म्हणून मंथरा व्हायचं की जिजाऊ व्हायचं ते महिलांनी ठरवलं पाहिजे असे प्रतिपादन कपिल पाटील यांनी करीत महिलाना स्वावलंबी होण्याच्या शुभेच्छा दिल्या. या वेळी उपस्थित महिलांना दिलेल्या लक्षी कूपन मधून पाच यशस्वी कूपन धारक महिलांना एकिट्या स्कूटर, फ्रिज, वॉशिंग मशीन, कूलर, एलईडी टिव्ही कपिल पाटील यांच्या शुभहस्ते भेट देण्यात आले. तर आयोजकांच्या वतीने कपिल पाटील यांच्या वाढदिवसानिमित्त केप कापून त्यांना शुभेच्छा देण्यात आल्या.हा कार्यक्रम यशस्वी करण्यासाठी कपिल पाटील फाउंडेशनच्या पदाधिकाऱ्यांनी विशेष मेहनत घेतली.

'वसई तालुका पत्रकार संघ' व 'यंग...

चांगानी, डॉ. सीमा महाजन, डॉ.शरयू सामंत,डॉ.गौरी अलोझ, डॉ. सिन्धिया कोलको, डॉ. मानवीन पाटील, डॉ.रेणुका पाटील आणि डॉ. कविता बिरुड यांचा सत्कार करण्यात आला. कार्यक्रमाचे सुत्रसंचलन डॉ.शरयू सामंत यांनी केले. हा कार्यक्रम यशस्वी करण्यासाठी पत्रकार संघाचे खजिनदार अरुण सिंग, शिवकुमार शुक्ला, विवेक पाटकर, विल्हम डिसिल्व्हा, नितांत राऊत, राजू सोनी, किरण कीर्तने यांनी मेहनत घेतली.

वसई तहसीलदार कार्यालयाच्या टेरेसवर...

शेती वाडीच्या मोठं क्षेत्र असलेल्या जागेवर कौटुंबिक गरजे करता होणारी लागवड व त्याची प्राणी, पक्षी यांपासून रक्षण करणे अवघड असते. त्याची देखरेख करणेही कठीण होते. अश्यावेळी टेरेस गार्डन संकल्पना फायदेशीर ठरते. ही संकल्पना उपयुक्त ठरण्याबोरेबरच कशी यशस्वी ठरू शकते त्याचे वसई तहसीलदार कार्यालय हे उदाहरण ठरले आहे.

महाबोधी महाविहार मुक्तीसाठी वाड्यात...

निर्माण झाली आहे. या पार्श्वमुमीवर, वाडा तालुक्यातील बौद्ध समाज बांधवानी न्याय मिळावा यासाठी वाढ्याचे तहसीलदार यांच्या मार्फत महाराष्ट्र शासनाकडे विनंती करणारे निवेदन दिले.

महाराष्ट्र प्रशासनाच्या वतीने शिफारस करून बिहार सरकारला विनंती करावी, की बोधगया मंदिर अधिनियम १९४९ रद्द करावा आणि महाबोधी महाविहारांचे संपूर्ण व्यवस्थापन बौद्ध समाजाला बहाल करावे. अशी विनंती यावेळी करण्यात आली. खंडेश्वरी नाका येथून निघालेल्या रँलीत समाज बांधव व भगिनी मोठ्या संख्येने उपस्थित होते. तर तहसील कार्यालय समोर बौद्ध बांधवानी आपले मनोगत व्यक्त केले.

